

نخستین سهمیه به نام خدمتی

نجمه خدمتی توانست با قرار گرفتن در جایگاه پنجم جهان در رقابت‌های قهرمانی جهان چین، نخستین سهمیه المپیک ۲۰۲۰ توکیو را برای ورزش ایران کسب کند. او در تفنگ بادی ۱۰ متر بانوان در خط آتش قرار گرفت و با ۶۲۹/۷ امتیاز سوم شد تا به فینال راه پیدا کند. وی در این مرحله در رده پنجم قرار گرفت و از کسب مدال بازماند اما توانست سهمیه المپیک ۲۰۲۰ را کسب کند. الهه احمدی در این ماده با ۶۲۷/۸ امتیاز دهم شد و آرمینا صادقیان با ۶۲۵/۳ امتیاز در رده بیست و ششم قرار گرفت. در بخش تیمی ایران در رده سوم قرار گرفت. اما خدمتی پس از کسب سهمیه المپیک گفت: «تلاش‌هایم را بیشتر خواهم کرد تا در المپیک ۲۰۲۰ توکیو بهترین نتیجه را کسب کنم. خیلی خوشحالم که با تلاش و تمرینات مستمر توانستم به این موفقیت برسم. در همین جاز ریاست فدراسیون تیراندازی، کادر فنی، مربیان و همه کسانی که در این راه به من کمک کردند تشکر می‌کنم.»

اعزام شخصی برای سهمیه گر ناسلم

سومین دوره مسابقات گرناسلم انفرادی در چهار وزن المپیک، ۲۶ آذر تا یکم دی در «ووشی» چین برگزار می‌شود، بر همین اساس مرحله اول مسابقات کسب سهمیه این رقابت‌ها، ششم تا هشتم اردیبهشت در «ووشی» چین برگزار می‌شود. حسین لطفی در وزن ۵۸- کیلوگرم و سینیا بهرامی در وزن ۶۸- کیلوگرم دو نماینده نئونادو ایران در این رقابت‌ها هستند که به صورت شخصی برای حضور اقدام کرده‌اند. سه نفر اول این رقابت‌ها جواز حضور در مسابقات گرناسلم را کسب می‌کنند و در این مسابقات تنها یک مدال برنزه‌امی‌شود، همچنین به مقام‌های اول تا چهارم به ترتیب ۱۲، ۲۰ و ۲۰/۷ امتیاز در راستای افزایش رنکینگ المپیک و برای رتبه‌بندی گرناسلم ۲۰۱۲، ۷۲، ۲/۴۳ و ۹۲/۲۵ تعلق می‌گیرد.

دونده پر خرج مسابقه نداد

در ادامه رقابت‌های دوومیدانی قهرمانی آسیا، حسن تفتیان که به عنوان نفر هفتم دور مقدماتی به فینال دوی ۱۰۰ متر صعود کرده بود در مسابقه نهایی پا در پیست نگذاشت. گفته می‌شود غیبت تفتیان به خاطر مصدومیت بوده است. این در حالی است که او شانس بسیار کمی برای کسب مدال در این دوره از رقابت‌ها داشت. تفتیان که در بازی‌های آسیایی هم با وجود هزینه‌های زیاد که برای وی شده بود تا کام بزرگ لقب گرفت، در قهرمانی آسیا هم دستش از رسیدن به مدال کوتاه ماند تا یک بار دیگر دلارهایی که برای وی هزینه شده بود سودی برای دوومیدانی و ورزش ایران نداشته باشد. این دونده کشورمان پیش از این با هزینه هیات استان خراسان اردوی سه هفته‌ای را در کشور فرانسه برگزار کرده بود.

پیست تدارکاتی برای جهانی

پس از برگزاری جام جهانی شمشیربازی در مجارستان و کسب مدال برنز توسط مجتبی‌عابدینی، سایر پیست‌های کشورمان خود را برای حضور در مسابقات گرن‌دنی سابر در دبهبشت مرحله مقدماتی سابر مردان و هشت اردیبهشت مرحله حذفی برگزار خواهد شد. گرن‌دپری سئول تنها در بخش انفرادی برگزار می‌شود. مجتبی‌عابدینی، علی پاکدامن و محمد رهبری نمایندگان در این مسابقات هستند. پیمان فخری به دلیل کاهش هزینه‌ها و با توجه به برگزار نشدن مسابقات تیمی در گرن‌دپری سئول، تیم را همراهی نخواهد کرد. این مسابقات به منزله اردوی تدارکاتی برای سایر پیست‌ها خواهد بود تا خود را برای حضور در مسابقات جهانی مادرید اسپانیا که خرداد برگزار می‌شود، آماده کنند. سایر پیست‌های کشورمان در حاشیه مسابقات سئول اردوی مشترکی را با تیم‌های کره جنوبی و روسیه برگزار خواهند کرد.

فینالیست فصل گذشته آسیا، حالا در انتهای جدول گروه دیده می‌شود

پرسپولیس به پرسپولیس باخت!

نمایش الاهلی عربستان برابر تیم برانکو، تفاوت چندانی با مسابقه رفت دو تیم نداشت. با این کیفیت، الاهلی نمی‌توانست پرسپولیس را شکست دهد اما بدون شک پرسپولیس می‌توانست به الاهلی ببازد. شاگردان پرفسور در بسیاری از دقیق بازی بهتر از حریف ظاهر شدند اما موقعیت‌های کلیدی را به سادگی از دست دادند. در رفتار چند ستاره پرسپولیس در این بازی، نوعی بی‌انگیزگی دیده می‌شد که در نهایت، دومین شکست آسیایی فصل باشگاه را رقم زد.

آر.یارهنورد

ماربو بودیمیر از زمان پیوستن به پرسپولیس، بارها با انتقادهای زیادی روبه‌رو شده اما همچنان به نظر می‌رسد مهاجم کروات، بهترین گزینه برای قرار گرفتن در کنار علی‌علیپور در خط حمله سرخپوشان است. چرا که هیچ بازیکن دیگری در این باشگاه، توانایی لازم برای بازی در چنین پستی را ندارد. برانکو در اولین روزهای نیم‌فصل دوم

امیدوار بود که از مهدی‌ترابی به عنوان یکی از مهاجم‌های مرکزی استفاده کند اما عملکرد خرید جدید قرمزها در این بخش از زمین امیدوارکننده به نظر نمی‌رسید و او به عنوان یک وینگر، قابلیت‌های به مراتب بیشتری داشت. در دو بازی گذشته در فولادشهر و امارات، «سامک نعمتی» در خط حمله در کنار علی‌علیپور قرار گرفته و به هیچ‌وجه انتظارات را برآورده نکرده است. اصرار او برانکو در اولین روزهای نیم‌فصل دوم

دوب‌آهن برای پرسپولیس گران تمام شد و این بازیکن در بیشتر دقیق بازی برگشت با الاهلی، تنها مشغول به هم زدن نظم تیمش بود. البته یک شوت دیدنی به طرف دروازه حریف داشت اما این ضربه نیز در نهایت چیزی به جز یک کرنر، نصیب پرسپولیس نکرد. پسران پرفسور در خط هافبک نیز از خلاقیت همیشگی‌شان دور بودند. ترکیب سه نفره سرور شرفیعی، مهدی‌ترابی و بشار رسن در جدال پرسپولیس با اسپانیا، یکی

از پرطراوت‌ترین پرسپولیس‌های این فصل را به نمایش گذاشت اما سرور شرفیعی در سه محض انجام بهترین بازی‌اش در لیگ هجدهم، دویساره به نیمکت دوخته شده و پس از غیبت در جدال با دوب‌آهن، برابر الاهلی نیز در ترکیب اصلی قرار نگرفت. اصرار ایوانکوویچ برای استفاده از یک ترکیب ثابت، می‌تواند انگیزه گروهی از بازیکنان تیم را تحت تاثیر قرار بدهد. واضح به نظر می‌رسد که مهره‌ای مثل بشار، توانایی بدنی حضور

در همه دیدارها را ندارد اما سرمربی تیم ترجیح می‌دهد او را همواره به عنوان یکی از نفرات ثابت، به زمین مسابقه بفرستد. «خستگی» شاید یکی از دلایل شکست پرسپولیس برابر الاهلی باشد اما بدون تردید تنها دلیل رقم خوردن این اتفاق نیست. به نظر می‌رسد ستاره‌های تیم برانکو در این بازی تا حدود زیادی بی‌انگیزه بودند. علی‌علیپور به هیچ وجه اشتیاق همیشگی‌اش را نشان نداد و ساکن تر از همیشه فوتبال بازی کرد. او هفته گذشته در جدال حساس با تیم علیرضا منصوریان، سانت‌دیدی هم‌تیمی‌اش را با اشتباه محاسباتی به سادگی خراب کرد و این بار نیز پاس طلایی شیرینی را به جای تبدیل کردن به گل، به جای دور از دروازه فرستاد.

علیپور در این فصل موقعیت‌های طلایی زیادی را از دست داده است. او برابر السد قطر نیز از میان‌های میدان با گل حریف تک به تک شد اما نتوانست از موقعیت طلایی‌اش استفاده کند. اگر این توپ به گل تبدیل شده بود، پرسپولیس به جای شکست خوردن در زمین السد، می‌توانست از حریف قطری سه امتیاز شش‌گانه بگیرد. به جز علیپور که فصل چندان درخشانی را سپری نمی‌کند، مهدی‌ترابی نیز هنوز انتظارات هوادارها را برآورده نکرده است. او در چند بازی در خشان نشان داده اما هنوز به ثبات لازم در ترکیب تیمش نرسیده است. اگر «خستگی» دلیل شکست پرسپولیس باشد، همه بازیکن‌ها باید این خستگی را احساس کنند. با این وجود چهره‌هایی مثل شجاع خلیل‌زاده و سیدجلال حسینی، با تلاش بسیار زیادی فوتبال بازی کردند و از هر چه داشتند در زمین مایه گذاشتند اما مهره‌ای مثل کمال کامیابی‌نحی‌احسنی از در بیل خوردن در میانه میدان، مسیر توپ را دنبال نمی‌کرد و تنها مشغول تماشای اعلام خطا به سود الاهلی و مهاجم زهرارش می‌شد.

علی‌علیپور به هیچ‌وجه اشتیاق همیشگی‌اش را نشان نداد و ساکن تر از همیشه فوتبال بازی کرد. او هفته گذشته در جدال حساس با تیم علیرضا منصوریان، سانت‌دیدی هم‌تیمی‌اش را با اشتباه محاسباتی به سادگی خراب کرد و این بار نیز پاس طلایی شیرینی را به جای تبدیل کردن به گل، به جای دور از دروازه فرستاد.

پرسپولیس هنوز شانس صعود از این گروه را دارد اما برای صعود باید با انگیزه و اشتیاق به مراتب بیشتری فوتبال بازی کند.

گل دیر هنگام شجاع برابر الاهلی، پرسپولیس را صاحب امتیاز نکر اما این تیم را در بازی رودرو مقابل این حریف، به برتری رساند. امتیازی که شاید در روز پایانی به کار تیم برانکو بیاید. فینالیست دوره قبلی لیگ قهرمانان حالا با چهار امتیاز در انتهای جدول این گروه قرار دارد. السد با پیروزی برابر پاختاکور هفت امتیازی شده و صدرنشین این گروه به شمار می‌رود. الاهلی با ۶ و پاختاکور با پنج امتیاز نیز در رده‌های بعدی دیده می‌شوند. در واقع بین تیم‌ها با تیم اول این گروه تنها سه امتیاز اختلاف وجود دارد و هنوز هر چیزی ممکن به نظر می‌رسد. راه صعود قرمزها از این گروه، رسیدن به دو پیروزی متوالی خواهد بود. در صورت شکست دادن پاختاکور در ازبکستان، این تیم می‌تواند با کنار زدن السد در ورزشگاه آزادی، حتی برای صعود به عنوان تیم صدرنشین نیز تلاش کند.

برای کار کردن روی جنبه‌های ذهنی برنامهریزی می‌کنند. نحوه امضای قرارداد این مربی‌ها نیز تقریباً مشابه است. آنها مبلغ متوسطی را به عنوان قرارداد و مبلغ بالایی را به عنوان «پاداش» در صورت بقادر لیگ دریافت می‌کنند. اکبر میثاقیان نیز به همین دسته تعلق داشت. مردی که با صحبت از پرت کردن خودش از بالای برج میلاد، راه‌ان را در لیگ حفظ کرد و ماموریت موفق دیگری را در سپاه‌جامگان پشت سر گذاشت. این گروه از مربیان، دیگر دانش فنی قابل‌اعتنایی ندارند اما تجربه کار کردن در لیگ و توانایی تاثیر گذاشتن روی ذهن فوتبال‌بیست‌ها، به آنها کمک می‌کند که از چرخه مربیگری، حذف نشوند. سپیدرود و نفت مسجدسلیمان، هفته‌های سختی را پیش‌رو دارند. آنها دو هفته بعد در جدالی فینال‌گونه روبه‌روی هم قرار می‌گیرند. این مسابقه در مسجدسلیمان، تا حدود زیادی تکلیف بقایا سقوط یکی از این دو تیم را روشن می‌کند. از بین فیروز و نادر، یکی از آنها به عنوان چهره موفق در تیم باقی می‌ماند و دیگری از باشگاهش جدا می‌شود تا در انتظار انتهای لیگ نوزدهم و بیست‌ونهم به یک باشگاه در حال سقوط دیگر باشد. فیروز کریمی و نادر دست‌نشان شیشه صیادانی هستند که تنها در پایان فصل مشغول صید می‌شوند. تا پایان دوران مربیگری آنها چیزی زیادی باقی‌مانده و این سال‌های پیش‌رو نیز با جنگ بر سر بقا و سقوط سپری خواهد شد.

کریمی لیگ هجدهم را به عنوان سرمربی ماشین‌سازی شروع کرد اما تنها بعد از سپری شدن پنج هفته از کار برکنار شد. او برای مدتی در یک برنامه تلویزیونی به عنوان داور حاضر بود و سپس در فاصله پنج هفته به پایان لیگ، سرمربیگری نفت مسجدسلیمان را بر عهده گرفت. این ماموریت پیش از این در ملوان و چند باشگاه دیگر نیز به فیروز سپرده شده است. بدون تردید او یکی از بهترین مربی‌ها در نسل خودش بود. مثل فرهاد کافلی که با قهرمان کردن سپاهان در لیگ برتر چهره شاد اما گز به حق واقعی‌اش در فوتبال نرسید و حالا در لیگ‌های پایین‌تر حضور دارد. حتی نادر دست‌نشان نیز پس از رساندن پگاه گیلان به فینال جام حذفی، به عنوان یک پدیده مربیگری مطرح شد اما حالا دیگر او هم مثل فیروز و فرهاد، تنها برای خلبانی هواپیما‌های در حال سقوط انتخاب می‌شود. چهره‌هایی مثل فیروز، فرهاد و یا نادر دست‌نشان زمانی با توانایی فنی‌شان شناخته می‌شدند اما به نظر می‌رسد همه داشته‌های فنی این مربیان مربوط به چندین سال قبل است و آنها خودشان را به اندازه کافی «به‌روز» نکرده‌اند. بقادر لیگ در هفته‌های پایانی بیشتر از هر چیزی به جنبه‌های «روحی و روانی» نیاز دارد و این مربی‌ها، متخصص روحیه‌دادن به تیم و بالا بردن اعتماد به نفس نفرات‌شان هستند. در واقع آنها اصلاً زمان لازم را برای تغییر عادت‌های فنی تیم ندارند و تنها

نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان حاضر باشند. البته که همه باشگاه‌های فوتبال در سطح اول اروپا «پولدار» هستند و از منابع مالی کافی بهره می‌برند اما تیم‌هایی که با تزریق افرای پول نفت از خاورمیانه اداره می‌شوند و تیم‌هایی که «مدیریت» درستی ندارند، همواره در اروپا به بن‌بست می‌خورند. به جز سیتی و پاریس، باشگاه‌های دیگری نیز با معضل ضعف مدیریتی روبه‌رو هستند. باشگاهی مثل منچستر یونایتد در چند فصل گذشته، هزینه‌های بسیار سنگینی انجام داده. آنها دست‌مزد فوق‌العاده‌ای به مورینیو پرداخت کردند و ستاره‌هایی مثل پوگبا و الکسیس سانچز را با هزینه‌های گزاف به خدمت گرفتند اما در عمل با یک مقطع کاملاً بحرانی روبه‌رو شدند. چرا که مدیران باشگاه توانایی اداره

هری کین را نیز به دلیل مصدومیت در اختیار نداشت، زانو زد. حالا همیشه واضح تر است که «پول» نمی‌تواند به تنهایی عامل موفقیت اروپایی یک باشگاه باشد. همین چند ماه قبل بود که گروه افشاگر «فوتبال لیکس» در نشریه معتبر اش‌سپیکل آلمان از جلسه‌های محرمانه مدیران منچستر سیتی و بی‌اس‌جی با سران فیفا برای دور زدن فیرلی مالی گزارش‌هایی منتشر کردند. این دو باشگاه با پرداخت رشوه، عملاً نتوانسته‌اند از حصار بازی جوانمردانه مالی نیز عبور کنند اما با این وجود، باز هم نتوانسته‌اند در فینال و یا حتی

مهره شاغل در لیگ برتر بر حسب قیمت ۱۲۰ میلیون یورویی دارد، پارسی‌ها برای نیمار ۲۲۲ میلیون یورو پرداختند و امیدوار بودند با این ستاره، همه جام‌های قهرمانی را درو کنند. باشگاه فرانسوی اما درست مثل همه سال‌های گذشته نتوانست از یک هشتم‌نهایی لیگ قهرمانان رد شود. یک مرحله بعد از حذف تیم شیوخ قطری، تیم تحت حمایت اماراتی‌ها نیز به همین وضعیت دچار شد. حذف پارسی و من‌سیتی شباهت‌های بسیار زیادی به هم داشت. چرا که تیم گواردیولا نیز برابر ترکیب ناقصی از تاتنهام که بهترین بازیکش یعنی

پی‌اس‌جی با یک پیروزی بر گل در خانه، قهرمانی لیگ فرانسه را از آن خودش کرد. در باشگاه اما این موفقیت به تنهایی هیچ‌کس را راضی نمی‌کند. هدف بزرگ این فصل توماس توخل و شاگردها، رقم‌زدن اولین قهرمانی تاریخ باشگاه در اروپا بود اما این تیم با وجود همه ستاره‌ها، برابر ترکیبی جوان از منچستر یونایتد زانو زد و با یک شکست سنگین در خانه، تسلیم شد. پاری‌سن‌ژرمن برای خرید بازیکنی در قواره هسای نیمار، هزینه‌ای نجومی و باورنکردنی پرداخته است. در بازاری که ادن هازارد به عنوان آماده‌ترین